

קיצור הדף היומי

יום שישי, כ' בטבת תשפ"ב
מגילה • יג

'אשר הגלה מירושלים' מעצמו.

'ויהי אמן את הדסה היא אסתר' א. שהצדיקים נקראו **הדסים**,

ב. **שמסרת** מולדתה, ג. אוה"ע קראוה **אסתר** ירח ד. בינונית **כהדסה**, ה. **ירקרוקת** היתה, וחוט של חסד משוך עליה.

'מי אן לה אב ואם' מעולם, כשנתעברה מת אביה, וכשנולדה - אמה. 'ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו **לבת**' - **לבית**, לאשה.

'ואת **שבע** הנערות' שמנתה בהן ימי שבת.

'**וישנה** ואת נערותיה **לטוב**' א. האכילם מאכל יהודי. ב. שומן חזיר. ג. זרעונים, כמו לדניאל וחביריו.

'ששה חדשים **בשמן המר**' א. מבושם, ב. שמן זית שלא הביא שלישי. 'בערב היא באה ו**בנקר** היא שבה' למדנו שבחו שלא שימש ביום.

'ותהי אסתר נשאת חן' לכל אחד נדמתה כאומתו.

'ותלקח אסתר בחדש.. טבת' ירח שנהנה גוף מהגוף לחבבה עליו.

'ויאהב.. את אסתר מכל **הנשים**.. מכל **הבתולות**' טעם שביקש טעם. 'ויעש המלך **משתה** גדול.. **והנחה** למדינות ממס.. ויתן **משאת**' מתנות לשרים

כל זה עשה לכבודה ולא גילתה מולדתה

'ובהקבץ בתולות שנית' לקח עצה ממרדכי: אין אשה מתקנאה אלא בדרך חבירתה ואפ"ה 'אן אסתר מגדת מולדתה..'

ר"א: בשכר צניעות שהיתה ברחל זכתה ויצא ממנה שאול **צנוע**

בשכר צניעות שהיתה בשאול זכה ויצאת ממנו אסתר צנועה

צניעות ברחל שיעקב מסר לה סימנים שלא יחליף לבן ללאה, וכשהחליף בלילה אמרה: עכשיו תתבייש, הלכה ומסרה הסימנים.

צניעות בשאול 'ואת דבר המלוכה לא הגיד'.

'ואת **מאמר מרדכי** אסתר עשה' מראה דם נדה לחכמים.

'**כאשר היתה באמנה אתו**' עומדת, וטובלת ויושבת בחיק מרדכי.

'קצף בגתן ותרש'

הקציף הקב"ה אדון על עבדיו לעשות רצון יוסף, והקציף עבדים על אדוניהן לעשות נס למרדכי.

• ר"יו: בגתן ותרש מספרין בלשון טורסי, ואומרים: מיום שבאת זו לא ראינו שינה, נטיל ארס בספל וימות, א"ל: והלא אין משמרתינו שוה? א"ל: אני אשמור משמרת שנינו - ולא ידעו כי מרדכי יודע שבעים לשון, וזהו 'ויבקש הדבר וימצא' שלא נמצא במשמרתו.

'אחר הדברים האלה' שברא הקב"ה רפואה למכה.

'ויבז בעיניו לשלח יד **במרדכי לבדו**..' בתחילה מרדכי ואח"כ 'עם **מרדכי** רבנן, ולבסוף **'כל היהודים'**.

'הפול פור הוא הגורל' שמח שנפל בחדש אדר **שמת** בו משה ולא ידע שגם **נולד**.

'ישנו עם אחד' כשא"ל שמפחד מאלוקיו א"ל כבר **ישנו** מהמצות. וכשחשש מרבנן א"ל 'עם אחד' הם **מפוזר**.. בין העמים' שלא קרחה במלכותך 'ומפורד' כפרידה בלי פירות 'בכל מדינות מלכותך' אין מדינה מהם 'ודתיהם שנות מכל עם' לא אוכלים ומתחתנים אותנו 'ואת דתי המלך אינם עשים' שה"י פה"י 'ולמלך אן שוה להניחם' מבזים למלכות ואם המלך נוגע בכוס אחד מהם אינו שותהו.

יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקולי

כיון שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, הקדים שקליהם -

דתנן: באחד באדר משמיעין על השקלים.

'ויאמר המלך להמן הכסף **נתון לך** והעם **לעשות בו כטוב בעיניך**' **יד**.

משל לא' שהיה **תל** בשדהו, ולא' **חריץ**, א"ל בעל חריץ לבעל התל: מכור לי תילך! - א"ל: טול אותה בחנם, והלואי.

'ויסר המלך את טבעתו' **גדולה הסרת טבעת** שהחזירתן למוטב

מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שלא החזירום למוטב

לרפואת הגה"צ ר' ישראל איסר בן חיה רחא ולזש"ק אב"ת וצב"מ